

Gülümsə

Sənin bu sevgidə gördüyün nədir?
Təzə ayaq açan körpə uşaqsan,
Dağ boyda sevgilər əriyib gedir
Demə unutmaram, unudacaqsan.

Gedən çıxar gedər, nə küs, nə darıx,
Gələr bir özgəsi tutar yerini
Dünyanın qarısı, pəncərəsi yox
Açıb çağırasan gedənlərini.

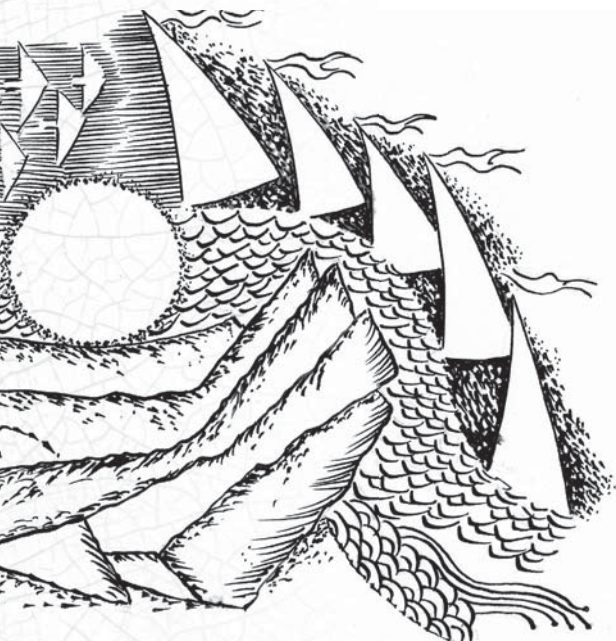
Əbədi kim var ki, hamı qonaqdı,
Nə həsrətə əyil, nə qəmə əyil,
Nə olsun sonuncu dayanacaqdı,
Qatar axırınıc qatar ki deyil.

Demə ki, o getdi yol çəkir gözüm,
Demə ki, xoşbəxtlik geri qalandı.
Ağrı bir tərəfli olmur, əzizim,
Elə unudan da unudulandı.

Üfür ürəyinin yangısını soyut,
Bu cavan, bu gözəl ömrünə qıyma.
Onu bu gün unut, lap indi unut,
Bu günün işini sabaha qoyma.

Güvən inadına, güvən ağına,
Bir azca toparlan düzələcəksən,
Kürək söykəməyin nə faydası var,
Ayağın torpaqdan üzüləcəksə.

Səni unudana könül bağlama,
Darıxma döyəcək qarını kimsə,
Gedənin dalınca baxıb ağlama,
Gedənin dalınca baxıb gülümsə.

Rüstəm Hacıyev

* * *

Biz xərabat əhliyik, qoymaz əsər dünya bizə,
Bir əsərlər qoymuşuq ki, mat qalıb üqba bizə.

Müddəiyik, bir söz ilə min qələm sındırmışıq,
Biz ki ümmiyik, nədəndir elm olub rüsva bizə?

Biz dəmin hökmündəyik,
bir dəm tutub dəmlənmişik,
Dəmbədəm verdikcə dəmlər mat qalır İsa bizə.

Biz xərabatlılıq, aşkar gəzib gizləndəyik,
Qeybdə gizlin qalan bir dəm olur peyda bizə.

Qəlb üçün qeyb axtaran qeyb içrə
qəlbin qan görər,
Qeyb dərsin ərz edibdir qeybəti-kübra bizə.

Biz dəmadəm tutmuşuq Mövlayi-qaib damənin,
Qeybdən çıxdıqda qaib qalmasın Mövla bizə.

Rüstəmi gördük xərabət qarısında diz çöküb,
Dön – dedik, çünki qarışmaz zərreyi-dünya bizə.

Mən aləmi dən görmüşəm,
bir dəm bitən hər dəm bitər,
Aləmdəki hər zərrənin bətnində bir aləm bitər.

Aləm ki dəmdən dəmlənib,
bir dəm tamam adəmlənib,
Dəmdən nəsibin almayan yerdən çıxarkən xəmə bitər.

Əvvəllə axır tənənib, qismətlə dəmlər önlənib,
Yoxluqla bir dəm başlanan yoxluqla da
bir dəm bitər.

Varlıq ki başdan başlanır, lap başda başlar beşlənər,
Beşdən iki doqquz çıxar, min dəfə çox aləm bitər.

Əvvəllə axır nəzm olar, əvvəldə axır rəsm olar,
Xatəmlə xatəm xətm olar,
yerdən yenə adəm bitər.

Ey divsifət, divlər yıxan
Rüstəmdən alsan intiqam,
Göydən yerə bir dən düşər,
dəndən yeni Rüstəm bitər.